

Bludičky.

Román od *Jana Klavandy.*

"Kam jinam, než k našemu vrtičku! Tam snad se dozvíme i něco o ostatních našich přátelích. Či snad jít více?"

"Fortin pokrčil záporně rameny. "Myslit jsem si to! Když i my dva jsme se ve světě tak ztratili, že po dva roky druh o druhu jsme nevěděl. Ale nyní povězte: přijel jste do Prahy sám?"

"Nikoliv! Celestina mne doprovází!"

"A! Kdo ještě?" s úsměvem oslovil Brozanský.

"A nikdo více —" odvětil Fortin s lehkým nádechem smutku.

"Nu, neškodí, neškodí! Co ne- aš, může ještě být," veselo ho těšil Brozanský. "A v dnešních vě- lice bouřlivých dobách není věru eho litovati."

Zatím prošli Perlovou ulicí a o- etli se pod loubím u staré své ho- spůdky. Zde bylo ještě vše, jak druhy bývalo. I hostinský byl ezměněn a také místnost byla zrovna tak prázdná, jako jindy v lto dobu bývalo.

"Máme zde pěkné zátiší! A ho- stinský nás ani nepoznává. Ne- řeba se mu tedy prohlásit dříve, až si my dva všechno povíme, co vědět chceme. — Jak se teď im- sujete?"

"Jako kdy jindy!"

"Jakže? Vy jste udal v hostin- ci své pravé jméno? A snad do- eela jste se vrátil do svého staré- bytu?"

"A proč bych tak nečinil? Po- lice zastíje nemá tak dlouhou pa- něť, a ten, jenž především na- nás záleželo, zde již není!"

"Máte pravdu," odpověděl Brozanský. "I kdyby policie nás poznala a vzpomněla si, proč nás tehdy hledala, za nynější doby ne- odváží se nás zatknouti, aby ne- podráždila lid. — Však nyní, pří- teli, povězte mi, co se s námi po všechem ten čas dělo! Vy, jako mladší a šťastný manžel rozumně- ženy ženěte."

Při slovech těch Fortin bolest- e se pohnul a vzdychl, což ne- ašlo pozornosti přítelově.

"Oho!" zvolal Brozanský, jenž dosud byl tak živ a bouřlivě po- vahy, jako dříve. "Vy vzdycháte a tváříte se tak kysele, že vznucuje se mi pochybnost, našel-li jste, co jste hledal."

Fortin se trpce usmál. "Před- vámi, jenž jste mi takřka otcem, nechej mi žádných tajemství! Ano, příteli, našel jsem bohu- žel, co jsem v manželství hledal. Celestina je dobrá, slyšitelná by- losť a je mi oddána s celou duší!"

"Nuže u fábla!" rozhorlil se Brozanský, jenž ovšem nikdy ne- mohol vzdřítit, aby vyslechl tise, co se mu povídalo. "Slyšou, do- brou ženu, která ho miluje, a je- ště není spokojen se svým údělem. Ej, můj drahy! Osud ústřední štěstí v tak malých dávkách, že kdo ho tolik urve jako vy, smí se pochtit k vyvolenému!"

"Řekl jste, že mne Celestina miluje, ale to právě není pra- vdu."

"Ale vždyť vy sám před chvil- kou jste to tvrdil!"

"Nemluvil jsem o lásce, řekl jsem jen, že jest mi oddána tělem i duší."

"A jak v tom spatřujete roz- díl, člověče neskrupný?" nutil se Brozanský do žertu, ač mu nebylo volno při pohledu na tvář přítelo- vu, jež vždy více se v smutek ha- la. "Nechej přece o vás souditi, že žádáte více, než rozumný muž na milující ženě žádati může. Ni- kdy jsem na vás nepoznal sobe- ctví."

"A není ho ani nyní!" odvětil Fortin. "Ba právě proto, že my- slím i na ni a její duši, jsem ne- spokojen, poněvadž vidím, že ona v manželství našem šťastna ne- oí."

"Eh, eh! Jste nepochybně ja- ko malé děti," durčil se starý pří- tel. "Byli byste příliš šťastni, a- to člověk ne vždy doveďe. Proto nutno si hledati malé trápy, jež by ten vesdní život trochu zpří- jemňovaly. Nu tomu konečně též rozumím!"

"Je vidět, že nerozumíte!" za-

smál se Fortin. "A musím tedy uluviti otevřeněji. Celestina mne nemiluje!"

Brozanský vyskočil, jako by ho voda bodla.

"Jen tiše sedte a vyslechněte mne až na konec. Nechej ji obvi- novati, a také to, co já k ní dru- hdy jsem cítil, nikterak se nezmě- nilo. Vím a věřím, že když mi před odtáhem ruku podávala, byla sama přesvědčena o tom, že mne nemiluje. Však nebylo to nic než vděčnost, snad i návyk. A ode dne našeho sňatku pozoruji, že Celestina eosi schází. Bývá zasmušilá, nemluvná a roztřízná, a ze všeho poznávám, že někdo jiný spoma- val její mysl."

"To je obvinění příliš těžké, než abych se mohl domnívati, že je pronášíte jen tak bez vážných důvodů," hluboce zarmoucen od- větil Brozanský.

"A já přec neobviňuji," bránil se Fortin, "ona je tak čistá duše, že není ani možno ji podezřívati z vědomé nevěry."

"Ale pak jsou to jen chmury, které v mladém manželství vždy se vyskytují, pokud se nedostaví to, co manželské štěstí doplňuje," odvětil Brozanský a tak vážnou tvář, že Fortin nemohl se ubrániti úsměvu při přednesu starého samotáře o manželství.

"Nuže, spokojují se s vaším výkladem," řekl, aby převést ho- vor na jiný předmět. "Ale teď bych také já rád slyšel, jak vám se po celou tu dobu dařilo?"

"Odyssea! Hotový Odyssea!" zvolal Brozanský přestaven, že se konečně i on dostane k vypravo- vání svých příběhů. "A nevím věru, neměl-li bych sekatiti, až budeme pěkně pohromadě v útul- ném koutku vaší domácnosti. Já totiž se těším, že jako váš otec, kterým jste mne před chvílí naz- val, najdu útulek ve vašem do- mě."

"Mohl jste o tom na chvíli po- chybovati?"

V té chvíli otevřely se dveře a do hostinské místnosti vešel nový host. Malý mužiček sešlého zov- nejšku, dlouhých, rozehnaných vousů i vlasů vkročil a poroučí si slyšením piva, chtěl zasednouti do koutka. Leč v tom povzdil si obou přáteli a zastavil se široce rozkročeno před dveřmi.

Brozanský pohlédl na něho, a ač panoval v světnici přítel, i hned ho poznal.

"Mistr Libal!" vykřikl radost- ně a vyskočil ze židle, vrhl se na mužička, jehož drobnou postavu ve svém mohutném objem dříve ne- uvažoval.

"Jaká to šťastná náhoda — vás právě dnes sem přivádí!" —

"Šťastná náhoda? Jaká pak šťastná náhoda?" rozouval mu- žiček. "Toť přece doela přízo- rano. Sletají se orli, kde eiti zde- chají! — A i pan Fortin zde, a to nedlouho bude tu i Ledovec!"

"Cože pravíte, Ledovec?" dy- chtivě se ptal Fortin, podávaje- mu libalovi srdečně ruku.

"Až, toť nám pak již jen Kři- žek schází, a můžeme hned zase začít tam, kde jsme před dvěma lety přestali!" radoval se Brozanský.

"Začínáme, začínáme! Ale teď bohda budeme pracovati rychleji. Snila krev měšťáctva celé Evro- py se konečně rozbouřila — nyní již budou se věci vyvíjeti rychlě- šim tempem!"

"A což policie? Vi o vás, že jste v Praze?" ptal se Brozanský.

"Po policii jsem se málo shá- nel," zasmál se mistr bože. "Do- sud jsem se jen ohlédl po své ženě a dětech —"

"Nu, a jak jste našel svou ro- dinu?"

"Chvála Bohu a čest dobrým lidem, nouzi zde zatím, co já se po světě potloukal, netrpkli. Za- to ovšem jsme povinni vám," o- brátil se k Fortinovi. "Ani v ei- zině, sám pronásledován, jste na nás nezapomněli."

"Konal jsem jen svou povin- nost, jako dříve vy jste konal svo- jí," odvětil skromně Fortin.

"Ale teď nám rychle povězte,

odkud přicházíte? Celá léta ne- bylo o vás slyšeti. Vy zajisté jste též venku v eizině nezahálet, když doma nebylo možno pra- covati!" řekl Brozanský, posadiv hosta k svému stolu.

"Ulysíte ještě o tom, co jsem v eizině po celý ten čas dělal. Práce bylo v těchto horkých dnech bohudík v celém světě do- stí, a ani já ovšem nesložil ruce v klín a nedal jazyk pod zámeč. Pomaňal jsem budit bodrě něme- cké šosáky!"

"A Ledovec? Co o tom vám známo?"

"Nevím sám dosud nic víc, než že se vrátil z Itálie. Však on tu bude co nevidět!"

"A tak tedy nám schází již jen Křížek!" radoval se Brozanský.

"A hle, jaký je osud náš Čechů! I v tom našem malém kroužku se zase opakuje stará historie. Každ- ý v jiném koutě světa jsme se potloukali a za svobodu eizích pronásledovali se bili, když nebylo nám práno pracovati zde doma pro národ svůj! Ale ehvála Bo- hu, že zde i bez nás věci nestály! Prachu nepoznáváme!"

"To věřím, že nepoznáváte," smál se Libal. "Patrné jste v Praze teprve den! A což jak bu- dete zvyalovati oči, až se na ni podíváte z blízka, a až uvidíte, že valná většina toho všeho nadšení je pouhé pozlátko!"

"Myslím, že křivdíte, milý mi- stre! Já se v tomto všeobecném význam!" bránil Prachu Brozanský.

"A myslíte tedy, že to všechno nadšení a ta bojechtivost vydr- ží?" posměšně se ptal Libal. — "Dnes máte kolem sebe samé bra- tření, i vojáci a civilisté se libají a objímají, rozpomínajíce se, že jsou synové jedné matky. Ale zí- tra, až zaračoti buben, pak to půjde za jásoty s napráženým do- díkem do obušatva! — Viděl jsem tu spolehlivost velkoměst- ského lidu na vlastní oči a věru je u nás asi nebudeme lepší než ti, od nichž všem, dobrému i zlé- mu, jsme se učili."

Brozanský, pohněv tímto ka- cifstvím, chtěl eosi prudce odpo- vědět, když v domě otevřely se dveře a vešel Ledovec.

Přítelé poznali ho rázem, sot- važe do hostinské místnosti vkro- čil. Byl to posud onen hubený, jako hladem zmořený mladík o- střích, skoro odpudivých tahu obličje a hlubokého, divným ži- řem plameneho oka. Jen bílá druhdy barva jeho tváře zmizela; pod horkým sluncem vláským Ledovec byl opálen do žluta, což podivný výraz jeho očí jen zvy- šovalo. Pod ostrým, zahnutým nosem černala se mu nyní vousi- ka, ale brada i líce posud byly holé. Oděn byl dosti slušně a moderně, totiž v světošedě spod- ky, žlutou vestu a tmavý modrý kabát, přes nějž přehozen tmavo- šedý plášť s kapelí. Na hlavě měl podobný širák, jaký druhyd nosoval Brozanský.

Širokou kloubou, zastavil se na prahu jizby, rozhlížaje se ko- lem. Však dříve ještě, než ho přítelé mohli pozdraviti, byl tu již hostinský, jenž někdejšího plně- ho návštěvníka svého ihned poz- nal.

"Rodičko svatohorská!" roz- křikl se dobrák a ač poněkud u- leknut, podával příchozímu sr- dečné ruku. "Pan Ledovec ta- dy! No teď už věřím, že se nám i v Praze co nejdříve něco seme- je!"

"Tak nám ho jen pusťte, sou- sedce, ať i my se s ním můžeme povídati," zvolal Brozanský a od- strčil hostinského, rozepjal proti Ledovci náruče.

Mladý muž beze slova vrhl se do objetí starého přítele.

"A teď teprve vyvalují oči!" divil se hostinský, poznav hosty, jež si byl dříve valně nepo- vsínil. "Kdo by tohle byl tušil!"

"Mezi vás snad, že jsme se prá- vě u vás zase po letech sešli?" o- brátil se k němu Brozanský.

"Ale, ale? Radosť mám a če- ští si z toho dělám," upřímně ujiš- toval šenkýř. "Však jsem již pá- ny skoro oplakal. Mluvil se po Praze všelicos, nejvíce o Špilber- ku a Kartouzích. A teď tu na- jednom všichni! —"

"Pouhá náhoda nás sem tak svédla," řekl Brozanský opatrně, nevěda posud, sčítí-li sto- skému důvěrovati. "Vrátili jsme se do Prahy a poněvadž každého z nás napadlo, jisteli posud živ a zdravý, ošili jsme se a tak se zase shledali."

"I ty můj bože," radoval se starý. "To je pozornost, to je poeta! Však, když se teď tolik eizního lidu v Praze schází a po- řád je slyšet, že něco bude, pořád jsem si myslil, že naši páni pořád tom také nebudou scházet. Ale že si na mne takhle vzpomenou — No, však jsem si to trochu ta- ké zasloužil. Dost jsem tehdy za- kusil, když pánové tak náhle z Prahy zmizeli. Policie pořád, že něco bylo a já že také musím ně- co vědět. Volali mne, potahova- li, hrozili; i kartu vzít mi chtěli a pod dohledem jsem byl já i mo- jí hosté, až mi tak pomalu i toho posledního vyhnali a já nevyto- čil vie, než co tak sám vypiju."

"Za vlast jste trpěl a všechno vám tam nahore bude k dobru připsáno," řekl ho Libal.

"I což! Jen když jsem se do- čkal lepších časů! A ty teď bu- dou —" významně řekl starý.

"Už se ta naše Praha zdvihá a nedáme si dříve pokoje, až nám dají všechno, co nám patří! — Ale teď abych snad také pánům dal, co jim patří!"

"Dejte, dejte! Jsme při apeti- tu všichni a rádi zase jednou na české kuchyni si pochutnáme."

Hostinský odkvapil do kuchy- ně, a teď teprve zas mohli přáte- le několik slov na uvítanou pro- mluvit. Ledovec s Fortinem si mlčky, ale upřímně stiskli ruce.

"Sedněte, přátelé, sedněte a na šťastnou shledanou si fukně- me. Před dvěma lety, když jsme se tak náhle do světa rozletli, tu věru jsme nedoufali, že se zase takhle shledáme. Ale teď si poví- me, kde kdo byl a jak pracoval ve směrú Mladé Evropy, když pro Mladou Čechii jsme pracovati ne- mohli."

"Pan Ledovec ať začne, je nej- mladší," navrhl Libal.

Ostatní souhlasili, a Ledovec se rozhodl.

"Já ani v eizině na naši Mla- dou Čechii jsem nezapomínal," počal své vypravování. "Když jsem se tehdy rozpřehli do světa, šel jsem nejprve do Švýcar, kde jsem doufal najíti nejspíše pro- středka k své výživě. Na nějaký čas byl jsem opatřen tím, co dali jste mi na cestu vy, a pak chtěl jsem se protloukati vyučováním hudby a jazykům. A dařilo se mi dobře. V každém větším mě- ste Švýcarském setkal jsem se s revolucionáři z celého světa se sem sběhnutými, a zejména me- zi Něme a Poláky nacházel jsem přijeti nejlepšího. Když jsem se prohlásil, počávkali si mne tabrika z ruky do ruky. Mezi těmi lidmi, prodehnutými láskou ku svobodě, nevyházel jsem z opojení. Stal jsem se členem spolku Mladé Hel- vetie, a poněvadž jsem se rychle naučil dokonale vlastině, vyslali mne do kantonu Tessinského, kde bylo středisko lombardského re- volučního hnutí. Ale Metternich, jenž tyto pikle byly dobře zná- my, nechtěl toto vyměšování se do vnitřních poměrů rakouských tr- pětí a soustrí-řoval vojsko hrozivě poblíž hranic. Právilo se, že přý jde o samu existenci svobod- né republiky, a Rakousko s Fran- eí i Prusko se dohodlo, aby vy- čistilo Švýcarsko od revolučních živlů, jež se tam soustřeďovaly a pak po případě k vůli zabezpečení evropského pokoje a pořádku Švýcarsko si rozehraly.

Pokračováti.

Utrápený obličje.
bledý a vyhublý, jistě zanechává dojmu v naší mysli. Je-li to obli- čeje někoého milého, matky, man- želky, nebo dítěte, srdce naše na- plněno je smutkem. Takové obli- čeje pronásledují nás ve spaní a i při bdění jsou stále v mysli naší. Je to člověku vrozeno mítí starost o ty, jež milujeme. Možná, že při čtení tohoto vidíte před sebou mi- lovaný obličje, hubený a ubledlý, trápený nemocí. Co byste si po- mysleli, když by koupě dvou lahvi dra. Petra Hoboka změnila tento obraz v obraz radosti a zdraví?—
Dra. Petra Hoboka přináší slú- neční jas do domu, zmírňuje utr- pení a léčí choroby. Adresujte Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19-25 So. Hoyne ave., Chicago, Il- linois.

Zde jest, CO dostanete

Zdarma Vám!

Byste naše zboží poznali, zašleme Vám zdarma s první objednávkou dvou gallonů Hillerovy zdravotní zákonem určené kořalky krásný přilbor z křišťálového skla. Přilbor tento sestává z velké láhve naplně- né nejlepší vínem a šesti krásných vinových skleniček. Zašleme ná- mli odběratelům této dar pouze s první objednávkou.

Výtečná, zdravotním zákonem určená kořalka samozitna bílá neb červená, kterou jináč obchody neprodávají levněji nežli za 4 dolary, povádáme vám za pouhé..... \$3.00

Dva gallonů za pouhých 9 dolarů.
Zašleme vám též ceník na vína a kořalky za velkoobchodní ceny. Za tuto cenu dříve nepatíme. Ještěk ani dražší než výprosa do Oklahomy nevypovědo liboviny nepřijímají, musíme zaslati \$1.00 na dopravu. Náš obchod jest největší poštou objemnými velkoobchod- kochámi a víny ve Spojených Státech. Výtečný dopis adresujte: 487
HILLER LIQUOR CO., Inc. 1309 Farnam St., Omaha.

Nejstarší a nejlepší místo pro schůzku jest.

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.

v čísle 1306 Farnam ulice.

Pravé importovaná piva na čepu. **PLZEŇSKÉ** z Měšťanského pivova- ru v Plzni v Čechách. Hobrau Munich Bavaria pivo. Pivo Anheuser- Bush a světověslámé Pilsat získalo rozsluhlou reputaci. **Kavárna pro dámy náležá se na druhé podlaže.** 40ft

JULIUS TREITSCHKE.

velko-i maloobchod víny a kořalkami.

v čísle 420-422 So. 13. St., Omaha, Neb.

Jest jedním z nejstarších obehodníků línovinami v Nebraska. — Na skládě má velké zásoby zboží vesměs zaručeného, pouze té nejlepší jakosti. Ceny jsou zvlášť nízké.

Znameníte kořalky od \$2.00 do \$8.00 gallon. Výtečná vína od 60c do \$2.50 gallon.

Jest jednatel pro Steinlager importovanou JALOVCOVOU a Fred Mueher "High Life" Milwaukee pivo. — Objednávky z venkova vyřizují se rychle a správně. Píšte anglicky nebo česky. 9-6m

Dobré pivo jest lék

Plzeňské pivo v láhvích z pivovaru

FREMONT BRW'G CO.

FREMONT, NEB.

Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest všeobecně oblíbené a odporoučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objed- nejte si je!

Nejlepším útulkem, pro krajany do Omahy na návštěvu zavítavším, jest bez odporu

HOTEL PRAHA

na rohu 13. a William ul.

Josef Vaško, nynější majitel, celý vnitřek budovy nově vypravil a vše- sky pokoje úplně novým nábytkem opatřil. Vzorá a čistá vedená čes- ká kuchyně, poskytné i těm nejvybíravějším úplně uspokojení, tak že krajany mohou býtí zabezpečeni, e nikde v celém městě tak levně a po- hodlně pohostití nebudou. V moderně a vzorně řízené hostinské místnos- ti dostane se všem té nejlepší obsluhy. V četi 51ft

JOSEF VAŠKO.

Metz Bro's Brewing Co.

Nejstarší pivovar v Omaze

TELEFON DOUGLAS 119

Vatí nejlepší pivo soudkové i lahve ve celém světě

NEKLAMTE SE.

Muž neb žena, kteří sami sebe klamou, jsou svóí nejhorší nepříteli. BUII dal vám ZDRAVÍ, největší dar v JEHO moci, a ON očekává abyste si dali pozorná na ten JEHO DRAHOENÝ DAR. Velké duhy vytváří z malých zátiší. Velotoky utvářejí se z malých potočků, právě jako velké choroby povstávají z nepatrných pří- čin, JESTLI NEJSOU VY- LÉCENY ZE ZACÁTKU.

NEKLAMTE SE DALE. Nenechte MALOU NEMOC, aby z ní povstala VELKÁ CHOROBA.

Jestli však zanedbali ste se a trpíte teď na vážnou cho- robu, nestraťte nádej i když jini lékařové nepotřebili váš vyšetřít. Naši prodávni Profes- oři jsou moderní doktoři vad, ježli LÉKÁRSKÉ VYSKU- MY naučili, CO ČINÍ A JAK POMÁHAT TRPÍCÍM i v takových pádech, kdež jini lékaři ehybili. Needkládejte a léčeniu ze dne na den — pláte- lme!

Píšte na adresu:—
Dr. E. C. COLLINS,
Zakladatel Collins N. Y. Medical Institute
The Collins N. Y. Medical Institute
140 West 34th Street,
New York, N. Y.
Dr. J. J. McGrade, Dr. J. F. Coyle, lékařiští Hlídelé.

Úradní hodiny: Denně od 10 ráno do 5 odpoledne. V neděli od 10 ráno do 1 odp. Útury a pátek od 7 do 8 večer.

Poslíte 10 centů v známkách a obrátíte Dra. Collins- o lékařskou knihu "Vádec ku Zdraví" tisknutou v českém jazyce

C. H. Kubát,

právník a vojevú notář.
V oboru svém zkušený. Spolehlivě zástupce a všech soudů.
405 Barker Block, 15. a Farnam
Tel. Douglas 687. Omaha, Neb.